

Empati Sempati

EROL AFŞIN
www.erolafsin.net

İnsan değerlidir; değer verdikçe, değer kazanır. Kendimizi bir başkasından üstün görerek karar vermek, bize bir şey kazandırmamaktadır. Kararlar konuşarak ve danışılarak alınırsa bir güzellik kazanır, anlam kazanır.

İnsanlar, zamanla kişiliğini bulur ve düşüncelerini netleştirir. Bir zaman sonra da savundukları bazı görüşler ortaya çıkar. Araştırmaları neticesinde ve gözlemedikleri olayların sonucunda bazı tecrübeler edinirler.

Bilgi paylaştıkça çoğalır! Bu ilkeden hareketle insanlar bildiklerini birbirleriyle paylaşırlar. Bunu yaparken kimi zaman tartışmalar ve kavgalar da olabilmektedir. Bu durumda sınırlar gerilmekte ve insanlar arasındaki sevgi iletişimi kopya noktasına gelir. Hâl böyle olunca kalpler kırılır. Buna birçok örnek verebiliriz: İki arkadaş, benim dediğim doğru diyerek kavga etmeye başlarsa, bunun sonucunda tatsız olaylar meydana gelebilir.

Evlü çiftler arasındaki aile içi şiddetin temelinde tarafsız olmamak vardır. İki arkadaş arasındaki kavga da, tarafsız bir bakış açısı geliştirilmediğinden dolayı büyümektedir.

Diyeceksiniz ki, zaten iki kişi sahnedeydi. Biri beyaz der, diğeri kara! Eğer ikisi beyaz deseydi, zaten sorun olmayacaktı. "Nasıl bir tarafsızlıktan bahsediyorsunuz?" diye sorabilirsiniz. Gayet haklısınız, olaylara daima kendi açımızdan baktığımız zaman yerden göğe kadar haklıyız. Çünkü kendimize göre doğru olduğunu düşünüyoruz. Tarafsız olabilmek için olayları değerlendirir-

ken, kendimizi karşıımızdaki insanın yerine koyarak onu anlamaya çalışmamız gerekmektedir.

Şayet bunu başarabilirsek, tartışmalarda dozu kaçırmamış ve olayları büyümeden tatlıya bağlamış oluruz. İnsanlar arasındaki ve aile içindeki iletişim çok önemlidir. Kendimizi insanlara anlatabilmemiz için iyi bir iletişim kabiliyetine sahip olmamız gerekmektedir. "Ben yaptım, oldu" dönemi, çoktan geçti. Artık daha ince düşünmek ve en iyisini yapmak için kolları sıvama vaktidir.

İki arkadaş kavga ediyorlar. Diyelim ki, iş konusunda tartışıyorlar. Birinin diğeri ne göre iş anlayışı farklı... İkili arasında şöyle bir konuşma geçiyor:

- Arkadaşım, şurada bir sorun varmış, ilgilenir misin?

- Bana neden söylüyorsun ki, diğeri ne söyle, yapınlar!

Diğeri dediği insanlar da sorunlarla boğuşmaktadır ve sürekli çalışıyorlar. Bu defa,

- İyi de sen ne iş yapıyorsun?

- Bak, burada sorunlar bitmez.

Bırak yavaş yavaş yapalım.

- Tabii ki sorunlar bitmez, böyle oturursan sorunlar bitmez ki!

Daha fazla konuşmaya gerek duymaz ve susar. Çünkü karşıımızdaki insanın iş anlayışının farklı olduğunu

görür. Ama iş yapmayan kişi tarafsız olarak yaklaşmış olsaydı, böyle bir kavga olmayacaktı.

Hâkimler birinci sınıf akrabalarının davalarına girmezler. Taraf tutabilirim diye korkarlar. Zaten bu yasalarla da zorunlu hale getirilmiştir. Esasen hâkim, tarafsız olmalıdır. İnsanlar da kendi aralarındaki sorunları çözerken, bilinçaltından tarafsız bir kişi oluşturup, olayları bu şekilde değerlendirmeleri sonucunda her şeyin daha güzel olacağını göreceklerdir.

Bir vazo, çok çabuk kırılır ama bunu geri yerine getiremezsiniz, en kaliteli yapıştırıcıları kullansanız bile, asla önceki haline dönmeyecektir. Kalp de öyledir. Bir defa kırılmaya görsün, onu geri kazanmak çok zordur. Her ne kadar bazen gönül alınmaya çalışılsa da o iz hep orada kalacaktır. İnsan değerlidir; değer verdikçe, değer kazanır. Kendimizi bir başkasından üstün görerek karar vermek, bize bir şey kazandırmamaktadır. Kararlar konuşarak ve danışılarak alınırsa bir güzellik kazanır, anlam kazanır.

Daima tarafsız olarak; geleceğe umutla, hedefimiz belli, projelerimiz büyük olarak yola devam etmek dileğiyle...

